

2. Доменіко Рінальді. Електронне цивільне судочинство в Італії // Правовий портал [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://pravodom.com/kriminalstika/74/1178>.

3. Михальчук Т.В. Використання інформації, отриманої телекомунікаційним шляхом, у розслідуванні злочинів: Дис... канд. юрид. наук: 12.00.09. — 2009. — 222 с.

4. Офіційний сайт Державної судової адміністрації України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://court.gov.ua/dsa/>.

5. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо участі у судовому засіданні у режимі відеоконференції».

6. Українська третейська спілка. Нове правосуддя. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://sud-ua.com/2009/12/29/nove-prvosuddya/>.

Стрільчук Ю. І.

(кредитно-економічний ф-т, III курс)

ОСОБЛИВОСТІ БАНКІВСЬКОГО СПОЖИВЧОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Споживче кредитування відіграє значну ролу у забезпеченні соціальних потреб населення. Його розвиток спричиняє певні зрушення в економіці, які можуть справляти різний ефект. Саме тому дослідження даного виду кредиту є актуальним в сучасних умовах.

Споживчий кредит — це кошти, що надаються кредитором (банком чи іншою фінансовою установою) споживачеві на придбання продукції [1]. Банківський споживчий кредит — це кредит, що надається банком фізичній особі для задоволення споживчих потреб.

На частку споживчих кредитів, наданих населенню вітчизняними банками, припадає 28,8 % у загальному обсязі кредитування станом на 01.03.2013 р. [2]. За цільовим використанням кредити надаються банками населенню на поточні потреби, на придбання, будівництво та реконструкцію нерухомості. Станом на 01.03.2013 р. найбільша частка припадає на кредити на поточні потреби (68 %) [2]. В сучасних умовах споживче кредитування населення в Україні тяжіє до короткострокових кредитів. Це пов'язано з дефіцитом довгострокових ресурсів, збільшенням процентного ризику, кредитного ризику, високими відсотковими ставками, а також зі зниженням попиту на кредити з боку суб'єктів господарювання у зв'язку з несприятливим інвестиційним кліматом.

Всі види споживчого кредиту мають соціальний характер, оскільки вони сприяють вирішенню суспільних проблем — підвищенню життєвого рівня населення. Позитивне соціально-економічне значення споживчого кредиту проявляється також у більш повному задоволенні потреб населення у промислових товарах і послугах, що сприяє розвитку та удосконаленню структури виробництва товарів народного споживання.

При оформленні деяких споживчих кредитів пропонується здійснення початкового внеску за рахунок власних коштів клієнта. Тому заощадження населення передують видачі споживчого кредиту. Це стимулює населення до заощаджень, що також відображає позитивне економічне значення споживчого кредиту.

Поряд із позитивним соціально-економічним значенням споживчого кредиту виявляється також і його негативний вплив на економічні процеси. Такий вплив проявляється у ризику формування високої заборгованості населення за споживчими кредитами, несплаті кредитів. Споживчий кредит, що видається на придбання імпортованих товарів та послуг, негативно позначається на вітчизняних виробниках аналогічної продукції. Відбувається відтік капіталу з країни внаслідок купівлі споживачами імпортованих товарів за рахунок кредиту.

Однією з проблем розвитку споживчого кредитування в Україні є відсутність спеціального законодавства, яке б регулювало відносини у сфері споживчого кредитування.

Інша проблема споживчого кредитування — високі відсоткові ставки. На рівень відсоткових ставок впливає низка чинників, у тому числі високі відсоткові ставки за депозитами, спричинені стимулюванням залучення коштів населення, відновленням довіри до банківських установ. У докризовий період середньозважені відсоткові ставки за споживчими кредитами у річному обчисленні в Україні мали тенденцію до зменшення та у 2007 р. становили 15,6 %. З 2008 року спостерігається підвищення відсоткових ставок до 26,5 % у 2012 р. В Україні розмір кредитних ставок не регламентується законодавчо. Тому доцільним було б встановлення верхньої та нижньої межі кредитної ставки в законодавчому порядку. Така практика застосовується у низці розвинутих країн.

Стрімке збільшення обсягів кредитування населення не завжди призводить до бажаних результатів. Збільшуються ризики для банків у цьому сегменті кредитування, що у перспективі може спровокувати негативні наслідки на грошово-кредитному ринку та в економіці в цілому. Одним із способів мінімізації кредитного ризику є оцінка кредитоспроможності позичальника, що є основним етапом

процесу кредитування, від результатів якого залежить прийняття рішення про надання кредиту. Аналіз практики споживчого кредитування за останні роки свідчить про те, що не завжди здійснювався ретельний аналіз кредитоспроможності позичальника при видачі кредитів, внаслідок чого зростає проблемна заборгованість.

Велике значення для вирішення питання про надання кредиту і в подальшому для зниження кредитного ризику має достовірна інформація про позичальника, що отримується через кредитні бюро. Практика функціонування кредитних бюро в Україні ще не набула належного розвитку, але позитивні зрушення в цьому напрямку вже спостерігаються. Функціонування Єдиного бюро кредитних історій дозволить уникнути ймовірності отримання декількох споживчих кредитів одним позичальником у різних банках за низької платоспроможності.

З метою зменшення ризиків неповернення кредитів банкам необхідно дотримуватися принципів банківського кредитування, у тому числі забезпеченості.

Отже, споживчий кредит має важливе соціально-економічне значення. Підґрунтям для належного розвитку всіх видів споживчого кредитування являється забезпечення в країні політичної та економічної стабільності.

Література

1. Закон України «Про захист прав споживачів» / [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1023-12/page>
2. Додаток до статистичного бюлетеня — лютий 2013 / [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=57898.

Сукалова М.
(юридичний ф-т, II курс)

ПАРАДИГМИ ВЗАЄМОДІЇ РЕЛІГІЇ І ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Останнім часом загальнопоширеним стало твердження щодо повернення релігії в життя сучасних суспільств. При цьому мова йде не тільки про відродження впливу релігії на приватне життя, але і про посилення релігійного чинника в суспільно важливій діяльності людей, в тому числі у політиці.

Конституція України, а саме — ст. 35 закріпила свободу світогляду і віросповідання, а п. 3 визначив, що жодна релігія не може